

Välkommen hem, lilla syster!

Vi kallar dem barn med särskilda behov, särskilda barn, special needs-barn... Små ansikten som flimrar förbi i Månadsbladet eller på den speciella, lösenordsförsedda hemsidan och väcker en mängd frågor hos betraktaren. Vill vi? Vågar vi? Finns det hjälp för barnet att få? Klarar vi det – vi som inte vet något om läpp-, käk- och gomspalt, klumpfot eller hjärtfel?

Jag frågar Marit Lindfors Roberts hur det gick till när familjen för andra gången valde att ta emot en dotter med behov av särskilt stöd. Marit berättar att hon och maken Michael redan sänt sina handlingar till Kina med ansökan om ett syskon till dottern Michelle, när FFIA lade ut bilder och information om några barn med behov av särskilt stöd på sin särskilda hemsida.

- Där fanns hon, Xiao Yun, en flicka på arton månader, med läpp- käk- och gomspalt. Visst var det något särskilt med henne, säger Marit, men...nej. Hennes ålder stämde inte med vårt medgivande 0 – 18 månader, hon var redan för stor. Ändå gick jag tillbaka och tittade om hennes bild fortfarande fanns kvar, och det gjorde den ju, dag efter dag, berättar hon.

Till slut tog Marit och Michael kontakt med FFIA och anmälde intresse för ”sin” speciella flicka. Efter någon vecka blev de kontaktade och fick Xiao Yuns hälsorapport för att kunna läsa den tillsammans med sakkunnig läkare.

Marit och Michael besökte LKG-teamet på Karolinska sjukhuset i Stockholm och fick hjälp att läsa rapporten, och ställa frågor om läpp-, käk- och gomspalt, och vilken hjälp som kan ges på kirurgisk och annan väg.

- Besöket hos teamet gjorde oss inte till några experter på spalt, säger Marit, men vi har haft stor hjälp av mailinglistan ”Ansiktsbarn”, där man kan diskutera med andra föräldrar och ställa frågor till dem som vet mer. Vi har också hittat mycket annan information via olika länkar på Internet, berättar hon.

Den som ska bli förälder till ett barn som behöver något utöver det vanliga får, som Marit och Michael, fylla i en särskild blankett, ”Letter of intent to adopt a special needs child”. Under rubriken ”Rehabilitation and Nurture Plan for the Child” berättar man om vilken hjälp, medicinsk eller annan, som kommer att finnas för barnet.

- I vårt fall, säger Marit, berättade vi t ex att Mia, som storasyster redan döpt henne till, kommer att få hjälp med talet av en logoped, och vilka operationer som kommer att göras.

I början av januari i år kom klartecken från Kina att Marit och Michael godkänkts som föräldrar till Mia, och ganska snart kom också resbesked. I början av februari reste hela familjen till Zhejiangprovinsen för att hämta Mia, tillsammans med en annan familj med blivande storasyskon till en liten pojke med behov av särskilt stöd. De båda familjerna ingick i en ”vanlig” FFIA-grupp på sammanlagt sex familjer.

- På väg till provinsen blev flyget försenat, berättar Marit. Vi skulle få möta våra barn sedan vi checkat in och ätit lunch, men mitt i incheckningen på hotellet var barnen plötsligt där! Vi hade skickat ett litet album med bilder av oss i förväg till Mia, så barnhemsföreståndaren kände genast igen oss.

Situationen blev mycket omtumlande, men kameror och videokamera letades fram och ögonblicken i hotellfoajén förevigades.

- Just då var jag nog jättecool, ler Marit, men efteråt inser jag att jag faktiskt inte riktigt minns vad som hände!

När barnen var på plats hos sina nya föräldrar och alla fått lite mat, var det dags för intervju med barnhemsföreståndaren. Mia var lugn och tyst, men inte ledsen.

- Hon har haft stor hjälp till anknytning av sin storasyster, tror Marit. Michelle är oerhört glad över sin syster. Hon vill gärna hjälpa till att ta hand om Mia och helst vara lite extramamma. Visst blir det konflikter, som mellan alla syskon, särskilt eftersom Mia är en bestämd liten tjej, men hon är redan självklar i sin närvaro i familjen, säger Marit.

Nu har vardagen vidtagit hos familjen Roberts i Sollentuna, och de är mitt uppe i samma process som alla nyhemkomna familjer med att lära känna varandra och hitta sina rutiner. Michelle är tillbaka på dagis, även om hon varit hemma mycket med lillasyster. För Mias del väntar också en annan, tuffare del av livet i sitt nya land.

- I maj ska hon opereras, berättar Marit. Hennes läpp är redan opererad, med bra resultat, i Kina. Nu ska mjuka gommen slutas, och hon kommer att få ligga på sjukhus några dagar tillsammans med någon av oss föräldrar. Sedan kommer en period då hon bara får flytande föda, och vi får passa henne så att hon inte suger på tummen, säger Marit. Det kommer säkert inte att bli lätt, men vi vill inte ta ut oron i förskott.

Än har nog inte Mia klart för sig vad som ska ske, och nog kommer det att bli tufft med operation och sjukhusvistelse. Den avgörande skillnaden för Mias del, är att hon nu har en mamma och pappa, och när hon orkar leka igen så väntar storasyster.

Kerstin Krebs